UN DIA A L'ESCOLA

La documentació forma part de la nostra pedagogia, que confia en els infants i en el seu potencial. Creim en una pedagogia que treballa perquè cada infant pugui ser lliure, per això les mestres els acompanyam , ens situam al seu costat i anam de la mà en aquesta aventura apassionant de descobrir el món, de voler-lo conèixer, d'interpretat-lo o de canviar-lo per contribuir activament a la seva autonomia personal.

D'aquesta manera volem mostrar-vos una manera de fer, una escola que parteix del convenciment que els infants són competents i els oferim el necessari perquè puguin desplegar les seves capacitats i convertir-les en destreses i habilitats.

Jugam a ambients

En Pere Joan entra a l'ambient de tocar i pensar.

- Hola, a què vols jugar?
- Pere Joan: A ambients.
- Mestra: A quin joc vols jugar?
- Pere Joan: A aquest (l'assenyala amb el dit).
- Mestra: Què és el que has de fer primer?

  I en Pere Joan se'n va a agafar l'estora i la posa en terra. Després agafa el joc i l'hi posa damunt. Comença a encaixar peces.
- Pere Joan: Ja he acabat.
- Mestra: Doncs has de recollir les peces. En Pere Joan recull totes les peces i diu:
- Pere Joan: Ja està.
- Mestra: Ara has d'arraconar el joc al seu lloc.

  En Pere Joan el col·loca a la prestatgeria, després agafa l'estora i l'arracona.

LA TORRE I L'ESCALA

Na Valentina arriba a l'ambient de tocar i pensar acompanyada de na Berta. Ella és qui té la iniciativa de triar el material i vol compartir-lo amb la companya.

Valentina: hem de posar primer les peces marrons.
Berta: jo posaré les grosses primer i després vénen les primetes.
Valentina: les primetes van a dalt. Ja està, ara les de color rosa.
Valentina: Ho veus Berta? L'hem fet com el de la foto, ens ha quedat igual.

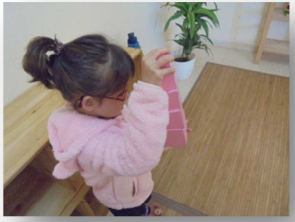

Escric el meu nom

N'Eva arriba a l'ambient i es dirigeix directament a l'espai on es troba situada la taula per escriure i/ o fer dibuixos. Es prepara el material: posa un llapis i diferents llapis de colors dins el pot de fusta, agafa un foli i el deixa a un lloc buit de la taula.

A continuació demana:

EVA: " a quin pot és la meva foto?"

MESTRA: " la teva és al grup del color groc"

A continuació, agafa el pot amb les targetes d'aquest color, s'asseu al seu lloc a la taula i comença a passar targetes fins que troba la seva.

EVA: " vull escriure el meu nom"

MESTRA: " has d'escriure el mateix que veus a la targeta vora la teva foto".

Ho fa i després fa un dibuix.

Animalades

Na Carla avui juga a exterior amb les seves companyes, preparen el dinar pels seus animalons.
Mentre, va fent unes converses ben interessants sobre el que ha fet una o el que ha cuinat l'altre, si a la girafa li han de donar herba o ha de menjar dels arbres,...
Na Carla dóna el menjar a la seva sargantana,
i la fa menjar amb la cullera, perquè ella no és la mamà, sinó que representa l'animaló.

Després de menjar se'n va a veure l'ocell que està enfilat a l'arbre.

Sargantana (Carla): ¿puedo vivir aquí contigo?
Ocell (Jaume): ¡Sí, mira, yo sé volar!
Sargantana: ¡qué bien! Yo también sé hacer muchas cosas, escalar, saltar... - ¿Cuál es mi cama?
Ocell: Aquí, yo duermo en esta rama, así (cap per avall)

I així continua la història , tot experimentant amb el vocabulari i la imaginació. Creant una aventura compartida en veu alta.

ROTLOS DE COLORINS

Na Júlia, arriba a l'espai on hi ha la taula amb el llum blau, agafa un foli i s'asseu a la taula. A continuació, agafa un retolador d'un color i comença a moure la mà fent una circumferència; això ho fa amb diferents colors: taronja, blau, groc, negre, lila, ... fins que a un moment donat me'l mostra:

MESTRA: " ja has acabat?"

JÚLIA: " no" (amb el cap)

MESTRA: " i què li falta?

JÚLIA: " ..."

MESTRA: " li falta el teu nom?"

JÚLIA: " sí " (amb el cap).

Li escric, li torn, me'l torna a mostrar, el col·loca al seu lloc, s'aixeca i se'n va a un altre ambient.

Puc jugar?

En Marco acaba de sortir d'un taller, i arriba a la cuineta de joc simbòlic on hi ha na Zen i na Guida que juguen. Per això el primer que fa es demanar si pot jugar amb elles.

Al principi la resposta és que no... però què passa si a l'espai diu que n'hi caben més?

Per això en Marco va als ninots que representen la quantitat de nins que poden jugar a l'espai i anomena els nins que hi ha:

> Marco: Aquest és en Marco, aquest na Guida i aquest na Zen, (s'adona que n'hi ha 2 que no els ha anomenat) sí que puc jugar.

Els conten, es conten a ells mateixos i comparen amb els ninots de paper.

> Marco: Encara n'hi poden jugar més, en falten dos.

Llavors, vist que en Marco té raó no tenen cap problema en acceptar-lo dins el seu joc.

Repartim

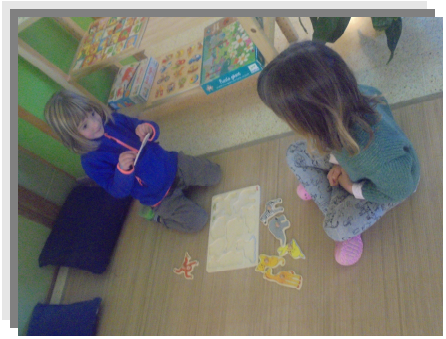

Na Berta i na Fiona van a l'espai dels encaixos a jugar, agafen diferents encaixos d'animals i objectes i decideixen repartir-se les peces.

Berta: Aquestes són ses meves! Mira tenc una moneia
Fiona: Jo tenc una girafa

I així van anomenant totes les seves peces i els animals que tenen cadascú.
Però això no ho fan de qualsevol manera, sinó respectant el torn elles soles, posant una peça cada una.
Una després de l'altre.

Així cadascú té temps de pensar on ha de col·locar la seva i poder anomenar l'animal o l'objecte que té .
Han creat les seves pròpies normes, amb iniciativa, prenent decisions, de manera espontània i amb molta autonomia, sense ni tan sols haver-les de pactar.

EN EL TEJADO

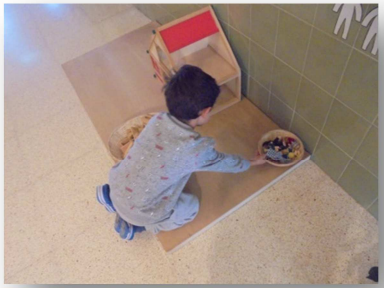

En Pau està indecís on ha de jugar, davant una proposta de la mestra, s'acosta a la caseta de fusta.
Ha començat a jugar totsol, treu les canastretes, la de les figuretes amb els personatges i la dels mobles per decorar la casa.
Molt poc després passa na Carla, són bons amics, i s'atura a jugar amb ell.
La casa de fusta és el lloc ideal on fer joc simbòlic, i ells s'hi senten molt a gust.
Comencen a xerrar, a moure els personatges, a col.locar els accessoris…
Pau: yo ahora me voy a trabajar, vendré más tarde.
Carla: vale, cariño!
Pau: yo ya vengo a la casa, ya he terminado el trabajo.
Carla: ahora me voy a preparar la cena, que he estado todo el dia trabajando, ¡y tu me tienes que ayudar!
Pau: yo me voy a arreglar el tejado.
Carla: ¡no!, Pau, te he dicho que tenemos que preparar la cena, yo no puedo con todo, el tejado lo arreglas más tarde.
Són escenes quotidianes que els ajuden a interioritzar rols, a reviure accions del seu dia a dia…Els ajuda a coneixer-se a ells mateixos, a resoldre conflictes, tensions, sentiments…

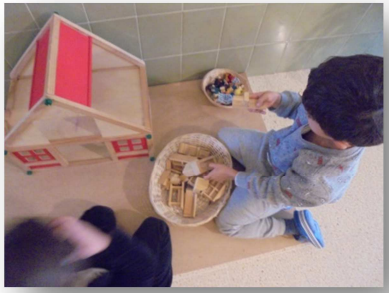

Na Maria, com altres estones, ha triat jugar a l'ambient del joc simbòlic. La caseta de l'arbre li crida l'atenció, és un espai que convida al joc solitari o en parella; ella comença a explorar el material tota sola, però aviat arriba una companya…

LA CASETA

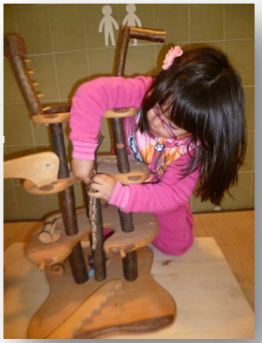

A vegades es crea un lligam a partir del joc, altres vegades, simplement comparteixen el material, sense conversa, només joc en l'estat més pur, sense convencionalismes. Quan acaba, na Maria arracona el material i se'n va.

BON PROFIT

Com cada dia, després dels hàbits d'higiene, na Hanna es prepara per anar a berenar. És el seu ritual, cada infant el fa a la seva manera, al seu ritme, i ella el fa així, un pas rera l'altre, amb total autonomia i llibertat.

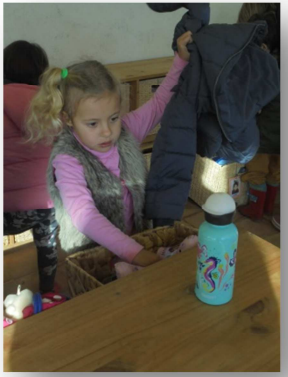

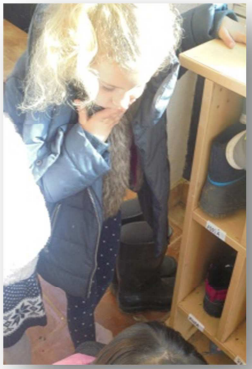

Se lleva les sabates d'interior, agafa la jaqueta, prepara el berenar i l'aigua, es posa les botes d'exterior, i encara hi ha temps per a sorpreses entre amigues…
És un moment com qualsevol altre de la nostra jornada, és important i el vivim des del respecte i la valoració, ja que tots són especials a la nostra comunitat.

L'ARC DE SANT MARTÍ VISITA PSICO

Na Mariona com altres dies ha entrat a la sala de psicomotricitat, ha començat el ritual de deixar la botella i les sabates al banc, com sempre, però avui i ha trobat alguna cosa diferent:

- Mariona: ha salido el arcoíris, es mi vestido!
- Mestra: i per què creus que el pots veure?
- Mariona: porque brilla el sol!
- Berta M.: no és el vestit
- Mestra: i què pensau que deu ser?
- Mariona: es mi botella!
  (la mou i veu que no és la seva botella)
- Clara: és la meva botella! (diu na Clara de darrera i na Berta la mou per
- comprovar que és així)
- Mariona: brilla el sol en la botella y surt el "arcoíris"! Pero mi vestido brilla, mira mira!

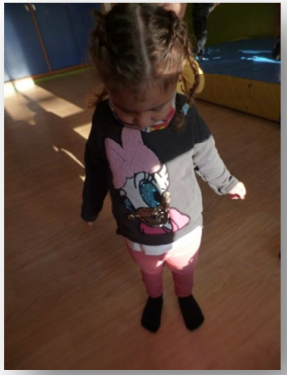

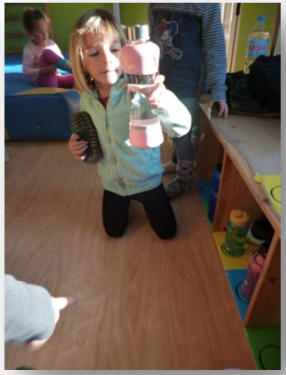

Qualsevol moment és bo per fer descobriments i raonar el motiu d'aquests!!!

Egipte

A partir d'una conversa amb na Martina, n' Aina ha descobert que a Egipte hi ha piràmides, i han decidit construir una ciutat, aquesta ciutat és Egipte, on hi ha piràmides i tendes.

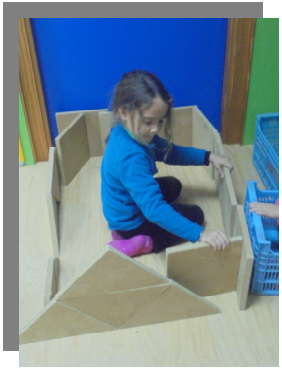

Tenen alguns problemes perquè en ocasions els altres nins els tomen les construccions sense voler, quan això passa se'ls demana que ajudin a reconstruir als companys el que han tomat.

Un moment donat, quan passa una d'aquestes coses els altres se n'adonen de la importància que té per elles el que han fet, i s'interessen per la construcció demanant que és i com ho han fet.

La idea ha sorgit a través de la conversa en que na Martina li contava que la seva padrina li havia dit que ha Egipte hi ha piràmides i l'aire de dins fa mala olor, n'Aina me diu que ella no ho sabia però amb na Martina ho ha descobert.

El Parc d'Atraccions

Avui a “ psico” en Jaume s’ha trobat dos companys que jugaven amb els coixins, que volien construir una atracció de les que es poden trobar a diferents parcs d’atraccions.

JAUME: “ posam aquest coixí així (el blau damunt el lila que té forma d’ona) i després mos hi posam drets damunt i mos tiram així (mentre ho col·loca fa la demostració als dos companys).

Han anat fent diferents proves per saber com anava millor, després, han començat a jugar tots tres junts.

Que ve el llop!

Na Sophia ha trobat el llibre de la granja.
És un llibre per somiar i el que fa na Sophia és viure una història de conte on és ella l'única que sap el que passarà.

A la granja hi ha un llop que es vol menjar tots els animals i la gent que hi ha!

Tots entren a la casa abans que arribi perquè ell llop té molta gana, peró la nena es queda a fora, què passarà?
Doncs mirau les imatges i veureu com va anar aquesta història, on la narradora és la que decidirà si el llop es menja qualcú i a qui es menjarà.

- Auuuuuuuuuuuuu!!!!!!

Esquitxam

N’Addaia i na Clàudia vénen a l’espai d’art amb
ganes d’experimentar amb la pintura.
Na Clàudia ja ha fet l’activitat durant aquesta
setmana i ja sap com es fa, però per n’Addaia és la primera vegada.

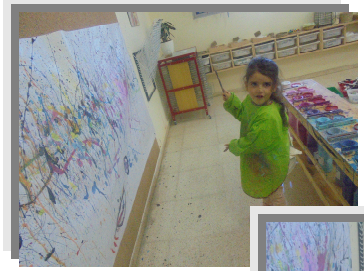

Addaia: - Com se fa??
Mestra: - Hem d’esquitxar amb el pinzell
Addaia: - Jo no en sé!
Mestra: - Agafa pintura i prova-ho meam què surt
(al principi no surt igual que els altres, perquè pega al paper amb el pinzell)
Mestra: - Prova de fer-ho sense tocar el paper a veure què passa
Addaia: - Aaaaalaaaaaa !!!!!!!!

Finalment surt el resultat que volia i la seva cara de satisfacció ens ho diu tot,
la sorpresa i gust és màxim.

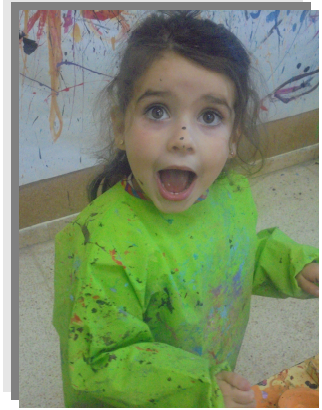

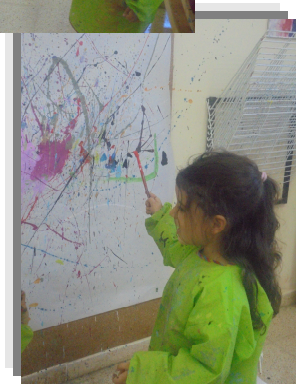

ME POSES LA BATA?

Na Maria Magdalena, ha entrat a l'ambient d'art per pintar, avui toca esquitxar!

Demana a la mestra si li pot posar la bata, però com que és un procés d'autonomia que han d'aprendre ells sols, la mestra l'acompanya, però li demana que ho intenti fer ella sola. Ha trobat molts entrebancs, però amb paciència ha arribat a aconseguir-ho demostrant molta satisfacció, compartint rialles de complicitat amb la seva companya Mariona que l'observava i intentava fer el procés amb ella.

Si els infants tenen llibertat per organitzar el seu treball, és sorprenent la seva capacitat per saber quan els és necessari fer-ho en equip.

LÍNIES I COLOR

Na Lola sovint ve a l'ambient d'art i aquí hi fa moltes coses! Però avui s'ha motivat per una activitat en concret, s'ha concentrat i hi ha dedicat molt temps. Ha hagut d'esforçar-se molt per superar aquells entrebancs que trobava, però ho ha fet amb molt interès i dedicació.

La proposta d'avui era pintar a partir de fer línies amb cinta de carrosser, pintar amb aquarel·la i després llevar la cinta perquè quedessin les línies que deixava la cinta en color blanc. I no només s'ha esforçat per pintar, també per fer totes les passes que implica, posar-se la bata, escriure el nom, fer el dibuix, retallar, llevar cintes, arraconar-lo...

No puc tallar!
(però fent proves ho ha aconseguit!)

Quedarà ben guapo això!

Ja s'ha eixugat aquest, eh!

COET MAGNÈTIC!

En Liam a construccions ha trobat un nou material, és magnètic! N'Adrià hi jugava i ell i n'Eva s'han interessat tot d'una que han entrat a l'ambient, tots tres el manipulaven, però ell a més s'ha interessat per el llibre d'instruccions, les quals no són bones d'entendre! Tot el que feia cridava molt l'atenció de n'Eva que jugava paral·lelament i ell de bon grat li ensenyava tot el que feia. Volia construir un coet espacial com el del llibret! Ha demostrat molta astúcia perquè com que no trobava les peces que deia el llibre, ha cercat una solució, posant-ne unes de semblants: dos triangles petits de color vermell als dos costats.

10, 9, 8,7,6,5,4,3,2,1,... I així el seu coet ha pogut volar!

MÀQUINES DE FER CINE!

Avui en Joel ha arribat sol a construccions i s'ha posat a jugar amb el joc dels "trigonos", pareixia que muntava estrelles, però la imaginació anava molt més enllà, feia **MÀQUINES DE FER CINE!**

Les anava col·locant per tota l'estora. Al cap de poc temps ha entrat en Bernat :

- Bernat: puc jugar?
- Joel: sí, són màquines de fer cine, per fer pel·lícules i funcionen agafant un palo amb cada mà (i les feien passejar per tota la sala, com si fossin motos o cotxes)
- Jaume: jo puc jugar?
- Joel: sí

En Pere també ha arribat i emprava les fustes d'una manera diferent, però en Joel ha posat unes normes perquè deia que ell era el "jefe" nomenant-los "jefes" per ordre d'arribada a l'ambient.

Els infants en aquestes edats tenen una capacitat extraordinària per construir històries, on la realitat i la imaginació es creuen formant un món fantàstic.

Anam en tren

N'Adrián ha entrat a l'ambient i ha observat que l'espai i el material destinats a jugar amb el tren no els utilitza ningú. Així ha anat directament cap a la caixa on es troben les vies i els vagons i ha començat a muntar- les. Posteriorment ha triat una locomotora i dos vagons, ha muntat el tren i l'ha situat sobre la via. Ha mirat i ha decidit que el tren havia de ser més gran, i li ha afegit altres vagons. I així, el tren ja està a punt de sortir i no aturar de fer voltes!

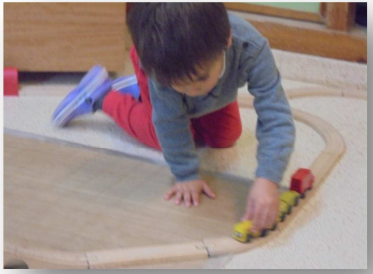

Quan ha acabat de jugar, ha recollit totes les peces i ha tornat a deixar tot el material allà on l'havia trobat.

Un tractor diferent

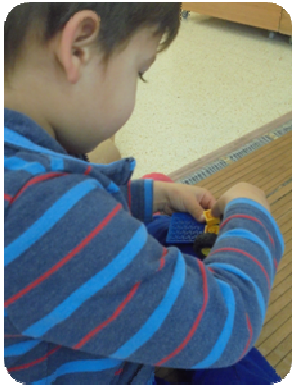

A en Sam li agrada molt venir a construccions, jugar amb el tren,

amb els imants i amb el lego. Cada dia és una descoberta nova, i avui ha decidit que les peces de lego es convertiran en un tractor.

Comença a agafar forma, i a poc a poc el que era un munt de peces es va transformant en el tractor que tantes ganes li fa a en Sam. Però... ups aquí hi ha un problema! Només hi ha dues rodes grans, falten peces per poder enganxar les altres, com ho farem ara?

Demana ajuda a la mestra, però l'únic que trobam són dues rodes més petites, i en un moment donat pareix fins i tot que està a punt de desistir de la seva construcció, però al final decideix que si no pot posar les 4 rodes grans, n'hi posarà dues de grans i dues de petites i serà un tractor diferent.

CREAM UN TREN

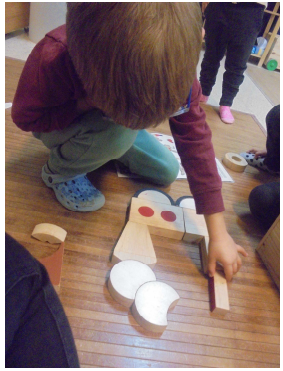

En Miquel ha visitat l'espai de construccions, però avui no es decideix amb quin material vol jugar.
La mestra li proposa jugar amb un material diferent al que sol utilitzar dins aquest espai.
Descobreix que amb aquest material pot crear diferents figures, però abans s'ha de decidir,
li costa triar entre fer un coet o un tren.
Al final es decideix a fer el tren, perquè del coet falten algunes peces.
A poc a poc i mirant les peces que es necessiten, en Miquel va fent el seu tren, primer observant el fulletó amb el dibuix, cercant i comparant les peces, col·locant-les igual que el dibuix,
en la mateixa direcció i realitzant les composicions adequades per arribar al resultat que cerca.
En alguns moments col·loca una peça a la inversa, això li crea un problema que l'obliga a
cercar una solució provant diverses alternatives. D'aquesta manera va experimentant amb
el material i fins i tot s'oblida del que l'envolta i és capaç de centrar-se per complet:
«txu...txu...txu...» .

Construïm una casa?

Na Jazmin i n' Àngela vénen a l'ambient de construccions molt decidides. Na Jazmin agafa un material per fer construccions. Volen fer una casa. Però na Jazmin té clar que primer de tot han de fer l'escala. Així comença a col·locar les peces rodones mentre li explica a la seva companya com ho fa. – Primer les grans, després les més petites.

I així ho fan, per acabar fent una gran construcció al voltant.

Un cop acabada la construcció agafam els homonets i podem començar a fer una història.

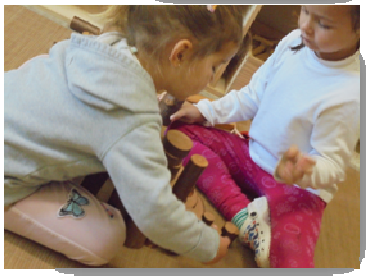

Això era

i

no era...

Feim un taller?

Na Guida jugava a psico, però va aparèixer una mestra anunciant un taller, no s'ho pensa dues vegades i demana un tiquet. Però abans hem de fer unes quantes coses... llevar els calcetins, posar les sabates, i abans de guardar els calcetins els hem de fer una bolleta perquè sinó es perden.

Després de fer totes aquestes coses ja estam a punt per anar al taller...
Espera! No hem de deixar l'aigua que després si tenim sed no la trobarem al seu lloc! Una vegada tot llest podem anar cap al taller...
i això no és tot, ens tocarà deixar l'aigua a la prestatgeria i tornar a canviar-nos les sabates!

TALLER D'EXPRESSIÓ CORPORAL